
Starohobezský

S L O N

říjen
2019

K
Í
N
D
O
V
Ú

Desátý měsíc je tady a s ním i já, váš Slon. Říjen s nepřebernou škálou barev nás těší stejně jako v jeho závěru podzimní prázdniny. Ale nepředbíhejme. Událostí, které se odehrály, bylo opět dost, a tak se k nim pojdme vrátit prostřednictvím mých stránek. Zajímá vás, kam mají namířeno deváťáci? Chcete vědět, jak se našim žákům líbí nová multifunkční učebna? V tom případě jsem vám k dispozici a přeji příjemné čtení.

Slon

Jak jsem doběhla druhá

V září mě a několik mých spolužáků navrhla paní učitelka na běžecké závody v zámeckém parku. Já jsem běžela trať dlouhou 1000 metrů. Běželo nás asi dvacet. Závod jsem doběhla jako druhá a při vyhlásování výsledků jsem dostala stříbrnou medaili. Před závodem jsem se cítila docela dobře, ale trochu strach jsem měla. Při běhu jsem se vůbec nezastavila a v cíli jsem měla velikou radost. Byla jsem šťastná. Těším se na další závody, určitě poběžím ráda.

(Můžete se podívat na školním webu [ZDE](#))

Šarlota

Skládka Borek

V rámci environmentální výchovy jsme navštívili skládku, která se nachází u Dačic. Počasí nám moc nepřálo, byla zima, ale pracovník skládky se nám věnoval a dokonce nás na závěr zvažil, což bylo milé a zábavné.

Jirka: Na skládce se mi líbilo, ale měl jsem bílé boty, které byly po exkurzi hnědé. Ale vypralo se to. Nejvíce se mi líbil válec s ocelovými koly, který to tam urovnával. Na skládce jsem našel patronu.

Honza: Nejvíce se mi líbil stroj, který shrnoval odpadky.

Ilonka: Bylo to lepší, než kdybychom se učili. Mám tetu Ivanu, která tam pracuje v kanceláři, a od ní jsme já a Naty dostaly bonbony a sušenky.

(Můžete se podívat na školním webu [ZDE](#))

Moje budoucí škola

Někdo už je definitivně rozhodnutý, jiný stále neví, na jakou střední školu se vydá. Každopádně je dobře o střední škole mluvit a přemýšlet o své budoucnosti. Asi to není jednoduché, ale naši deváťáci to zvládnou. A až si podají přihlášku, jistě nás o vybrané škole budou informovat.

Danka: Ještě vůbec nevím, protože netuším, co mě bude v budoucnu bavit a co ne. Na 100 % ale vím, že nechci jít na humanitní obor, ale na přírodovědný. Chci SŠ s maturitou a pak půjdu asi na vysokou.

Adéla: Chtěla bych do Jihlavy na obor kadeřnice, protože mě baví dělat různé účesy. Po tříletém studiu bych si udělala 2 roky studia kosmetičky s matu-

počítače. Líbí se mi, jak jsou dané lavice i židle, které jsou pohodlné. Všiml jsem si lidské kostry v životní velikosti, která se prý jmenuje Pepa. V učebně jsou nové krásné skříňky a poličky, do nichž se vejde hodně věcí. Učebna je vybavena velkým odsávacem, abychom se neudusili, když provádíme pokusy v chemii, fyzice nebo v přírodopise.

Radek:

Já tam chodím jako služba a připravuji notebooky na výuku. Učebna se mi moc líbí, hlavně zadní prostor na pokusy do fyziky a chemie. Také se mi líbí otvírací lavice se zásuvkami uvnitř. Já tam chodím rád. Pokaždé si ale musíme umýt ruce.

Filip:

V nové učebně se mi hodně líbí, protože je jiná než ostatní třídy. Pavel, Radek a já tam máme službu a jsme celkem koordinovaní. V učebně je hodně nových věcí a i židle jsou pohodlné.

Ondra:

V učebně se mi líbí. Nejlepší na ní je, že jsou tam lepší židle než ve třídě. Líbí se mi nová laboratoř. Nejvíce mě v nové učebně baví informatika a chemie.

Kuba:

Líbí se mi až na jednu věc, a to je divný vzduch. Jinak zařízení je hezké: židle, stoly, interaktivní tabule. Je tam dobré vybavení na chemii. Ale když se dělají pokusy, tak to tam dlouho smrdí.

Pavel:

Učebna se mi líbí, počítače jsou dobré a interaktivní tabule taky. Snad dvě věci se mi nelíbí, a to jsou židle s kolečky a staré pomůcky na chemii. Když děláme pokusy v tom novém pěkném prostředí a začneme vyndávat dvacet let staré pomůcky, tak to se mi nelíbí.

Sabina:

Zaujaly mě židle, jsou zelené s černými kolečky, která se točí. Do učebny chodíme na některé předměty jako chemie, fyzika, dějepis, ale hlavně informatika. Zaujala mě i kostra jménem Pepa. Nejraději do učebny chodím na chemii, protože tam děláme pokusy.

(Můžete se podívat na školním webu např. [ZDE](#))

Můj zážitek se zvířetem

Moje milované zvířátko je had. Nebo spíše hadice. Jmenuje se Lucka a je jí 11 let. Koupili jsme si ji, když jsem byla maličká. Nejlepší zážitek s Luckou se stal asi před

rokem. Mamka jí dávala myš a zapomněla zavřít dvířka. Lucka využila situace a utekla. Hledali jsme ji celý den, ale nenašli. Začínali jsme se bát, jestli někudy nevylezla ven z domu. Druhý den jsem šla do školy. Po návratu domů na mě Lucka vykukovala zpoza gauče, kam se schovala. Všem se nám strašně ulevilo. A mamka už si od té doby dává na zavírání terária pozor.

Ilonka

Jednoho dne jsme s mamkou a jezevčíkem Nikinkou šli na procházku. Ale nebyla to ledajaká procházka, ale zachraňovací. Šli jsme po staré cestě do Modletic. To je malá vesnička asi 9 kilometrů od Starého Hobzí. Pustili jsme Nikinku, aby se proběhla. A to byla ta největší chyba, co jsme mohli udělat. Z křoví totiž vyběhla vyplašená srnka a náš jezevčík utíkal za ní. Já jsem se rozběhl taky, ale mezitím naše Nikinka spadla ze srázu do řeky. Skočil jsem do řeky a jezevčíka vytáhl. A on mě na oplátku kousl do ruky. Podstatné ale bylo, že jsem našeho psa z řeky vytáhl. A tak jsem poprvé zachránil život.

Jirka

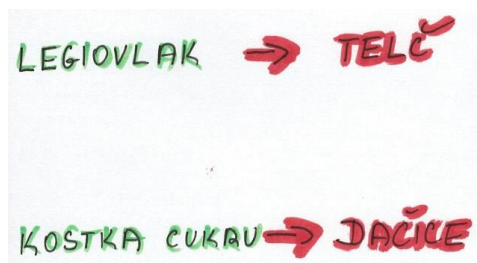
Legiovlak

Koncem října jsme se vydali do Telče, abychom využili akce Legiovlak. Z názvu je patrné, že šlo o připomenutí československých legií a legionářů a my jsme rádi využili té možnosti nahlédnout do nepříliš známé historie našich dějin. Všechny si nás získal průvodce, který velmi zajímavě vyprávěl. Protože jsme na zpáteční cestě měli čas a nechtěli ho věnovat rozchodu, zahráli jsme si o pomyslnou zlatou kostku cukru. V pěti skupinách se soutěžilo a snad se díky tomu její účastníci dověděli něco nového.

Sabina: Legiovlak se mi líbil, bylo to tam hezké. A pan průvodce byl vtipný. Byla s ním zábava.

Honza: Líbilo se mi, že průvodce byl oblečený do uniformy. Viděli jsme různé zbraně a vagony: pro řemeslníky, pro doktory a na tehdejší dobu moderní vagon pro velitele a další. Opravdu se mi tam líbilo.

- Xxx:** Mně se tam líbily zbraně a uniformy. Ale moc se mi nelíbil ten dokument o legiích.
- Ondra:** Nejvíce se mi líbil obrněný vagon a v něm dělo a kulomety. Ale líbily se mi všechny vagony.
- Filip:** Na exkurzi se mi nejvíce líbil vagon se zbraněmi, protože jak hraju hodně hry na počítači, tak mi ty zbraně přišly podobné. Akorát mi vadilo, že jsme v Dačicích neměli rozchod na náměstí, protože jsem si chtěl koupit kebab.
- Radek:** Nejvíce se mi líbily uniformy našich legionářů. Také byly zajímavé zbraně. Z vagonů byl nejhezčí ten pro vojenské velitele.
- Pavel:** Líbilo se mi, že vagony byly stejné jako tehdy, stejně tak i zbraně. Náš průvodce byl vtipný a mě zaujalo, že byl v legionářské uniformě.
- Kuba:** Na exkurzi se mi líbil vůz, kde byly kulomety, dělo a opakovačky. Měli tam vůz pro důstojníky i pro vojáky, kterých bylo ve vagonu 16. Líbily se mi uniformy i dokument o legionářích.
- Honza H.:** Akce se mi líbila, jelikož se dost zajímám o historii české i československé armády. Nejlepší byl obrněný vůz s kulomety a dělem.
- Jan V.:** Bylo to fajn, líbily se mi zbraně a uniformy a také těpluška.
- Karel:** Docela normální akce, minimálně to bylo zajímavé. Ale v Dačicích mě to moc nebavilo.
- Adéla:** Akce se mi líbila, ale bylo to o dějinách a ty mě moc nebaví.
- Irena:** Exkurze se mi líbila. Nejvíce mě zaujal ten dokument na začátku. Pouze byla škoda, že jsme museli na odpolední výuku.

- Simona:** Všechno to bylo zajímavé a klidně bych na akci jela znova. Jen mi vadilo, že byla zima.
- Šimon:** Dnešek byl moc fajn. Nejvíce se mi líbil Legiovlak, protože mě baví historie. V Dačicích se mi líbily otázky týkající se kostky cukru. Ale bohužel jsme se museli vrátit na odpolední vyučování.
- Aneta:** Akce se mi líbila, ale byla mi tam zima. Bylo to zajímavé i zábavné, třeba když se mluvilo o guláši z gumového berana.
- Daniela:** Pro mě osobně to bylo velmi zajímavé, protože někdy sleduji dokumenty z historie. A také to bylo zábavné, průvodce měl mnoho vtipných hlášek.
(Můžete se podívat na školním webu [ZDE](#))

Chemie

Napadlo mě zeptat se osmáků, jak se jim líbí předmět, který má v jejich třídě premiéru. Tak co, rozumíte si s chemií?

Ondra: Chemie mě baví i nebaví. Baví mě, když děláme pokusy, ale nebaví mě, že každou hodinu píšeme prověrku.

Filip: Z chemie jsem měl prvně strach, že se budu muset učit hodně nových věcí. Ale teď mi to nevadí. Strašně moc se těším, že budeme dělat různé pokusy.

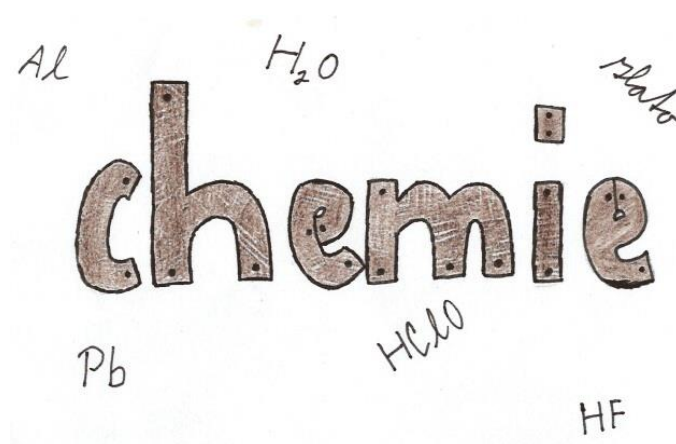
Radek: Chemie mě baví, ale až na ty vzorečky prvků. Jsem rád, když jdeme do učebny a provádíme pokusy. Chemie je pěkný předmět a trochu se podobá fyzice.

Honza: Líbí se mi, že provádíme pokusy a zajímavé věci. Chemii máme každé pondělí a středu. Paní učitelka nám řekla, že bude zkoušet každou hodinu prvky a každou středu budeme psát písemku. A to už se mi moc nelíbí. Ale snad to zvládneme.

Jakub: V chemii mě baví jenom pokusy. Už mě nebaví učení vzorečků.

Pavel: Chemie mě baví, ale už ne tolik jako ze začátku, protože jsem se dozvěděl, že budeme každou hodinu psát. Na pokusy se těším asi nejvíce z celého školního roku. V chemii je hodně věcí, které se musím naučit zpaměti, a to mě baví.

Sabina: Je to pro mě zvláštní předmět. Děláme různé pokusy, ale zase jsou tam vzorečky, které mi nejdu. V pondělí je ústní zkoušení, ve středu písemné. Doufám, že mi chemie půjde a že mě bude bavit.

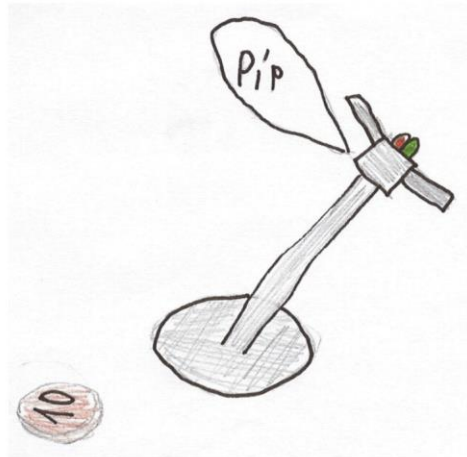
(Program, ve kterém je vytvořena poslední strana, nepodporuje vkládání odkazů. Klikněte tedy už [ZDE](#).

říjen
2019

Jak jsem našel poklad

Jednu prázdninovou sobotu jsem se rozhodl, že pojedu k babičce do Báňovic a vezmu si s sebou detektor kovů. U babičky byl bratranec Daniel, a tak jsme spolu vyrazili za humna na pole. Začali jsme hledat. Po pěti minutách se ozval první signál. Byl to krejcar z roku 1760. Měl jsem radost, ale to jsem netušil, co se v zemi ještě skrývá. Po dvaceti minutách řekl Dan: „Nic tu není, jdeme domů.“ Cestou zpět jsem nechal detektor zapnutý. Jen tak, pro jistotu. Najednou se ozval vysoký tón. Začali jsme kopat. V hloubce asi 15 centimetrů jsem narazil na lesklou stříbrnou minci. V tu chvíli jsem byl štěstím bez sebe. Po lehkém očištění jsem zjistil, že to je stříbrná mince z roku 1860. Doma jsem pomocí internetu dohledal, že se jedná o pruský stříbrný spolkový tolar. Z nálezů mám velkou radost. A těším se na další objevy.

Petr

tisk

ZŠ a MŠ Staré Hobzí

e-mail: skola.hobzi@dac.cz

www.skolahobzi.cz